

Organizacija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Visoka škola za menadžment i poslovne komunikacije, Sremski Karlovci

Istorijat i delatnost organizacije

Veza između ljudi i drveća postoji od kad je ljudi i drveća. U mitologijama mnogih starih naroda pojedino drveće je imalo izuzetan značaj. Tako je za stare slovene sveto drvo, pored lipe, bio i hrast. Neki izvori tvrde da je hrast bio posvećen starom slovenskom božanstvu Perunu. Pod krošnjom hrasta održavani su zborovi, vršena sudjenja, donošene važne odluke, slavilo se... Posebno je poznat Takovski hrast, pod kojim je 1815. godine doneta odluka o ustanku protiv Turaka. Plemenitost hrastovog drveta, njegova lepota, dugovečnost i toplina odvajkada su opčinjavali ljude. U Srbiji raste desetak vrsta hrastova, a na području Srema najrasprostranjeniji hrast je lužnjak, čiji latinski naziv je Quercus Robur. Ova vrsta hrasta voli plodna i pretežno vlažna zemljišta, sa visokim nivoom podzemnih voda. Zato nije čudo što ga najviše ima u donjem Sremu, u području sliva Save i Bosute.

Ceo ovaj uvod smo napravili da bi zapravo počeli priču o čovekovoj ljubavi prema drvetu i njegovoj potrebi da obradjujući drvo ulepša život sebi i drugima. Naime, kada je u ratnom vihoru u Bosni izgorela pilana porodice Ostojić u okolini Brčkog, Cvijetin Ostojić je potrazio spas za svoju ženu i dva maloletna sina u Srbiji. Budući da je ceo svoj vek radio sa drvetom, da mu je drvo bilo život i izvor egzistencije, raspitivao se u kom kraju bi mogao da se nastani kako bi nastavio posao kojim se do tada bavio. Tada ga je posavetovao prijatelj iz Mitrovačkog šumskog gazdinstva i rekao mu da je najbolje da dodje u Višnjićevo koje je okruženo stoletnim hrastovim šumama. Tako je i bilo. Cvijetin je sa porodicom stigao u Višnjićevo i počeo nov period u svom životu. Kako sam kaže bilo je jako teško.

-Iz Bosne sam uspeo da izvučem, pored žive glave, samo jedan viljuškar i cirkular. Dosao sam u Višnjićevo 1996. godine i na pustoj ledini počeo posao kojim sam se do tada bavio dve decenije. Počeo sam da pravim novu pilanu na zakupljenom zemljištu Mesne zajednice Višnjićevo. Bilo je jako teško bez početnog kapitala. Radio sam dan i noć, nekad mokr nekad ne, po kiši, po snegu, na otvorenom... Ko ker na prtini... Kada pogledate kako sada izgleda ova pilana, to je sve super kada se setim kako je bilo na početku. Moram da kažem da dugujem veliku zahvalnost mojim prijateljima koji su mi pomogli, koji su garantovali za mene. Jer, nije bilo lako odluciti se za kreditno zaduživanje od nekoliko desetina hiljada tadašnjih nemačkih maraka, a nemati ništa čime se to može garantovati. Tada su mi prijatelji pomogli, ali uprkos tome, ja sam se noću preznojjavao, nisam mogao da spavam od brige i zebnje da li ću uspeti da vratim kredit i sačuvam poverenje ljudi, prica Cvijetin.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com